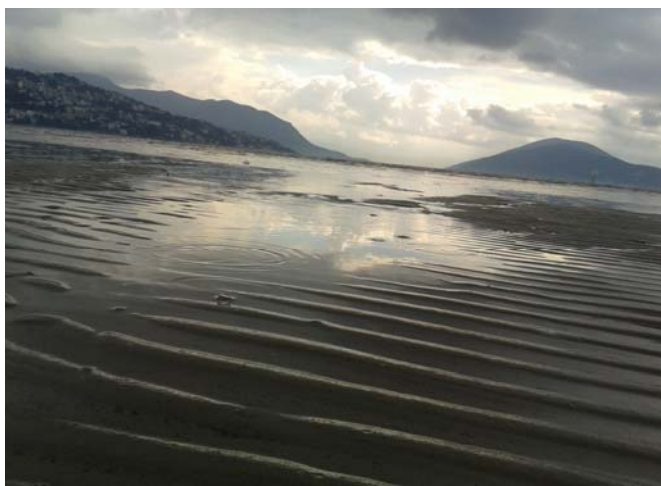

Šta bi rekao Šantić?

Svima su dobro poznati stihovi Alekse Šantića u kojima veliča ljepotu Boke Kotorske. Ali, da li bi Šantić govorio o Boki na isti način kada bi je vidio prekrivenu smećem koje će tu stajati jos dugo vremena kao podsjetnik na ljudsku nebrigu? Ne vjerujem!

Na samom ulazu u Bokokotorski zaliv nalazi se jedna mala, izgleda nebitna plaža za stanovnike, jer svakodnevno bacaju smeće na njenu obalu. A ljeti, kada turisti masovno dolaze zbog ljekovitog blata sa te plaže, ona odjednom postaje bitna. I oni se brinu o njoj, čiste je sve do prvih jesenjih kiša. A onda je opet zapuste. I godinama se već to ponavlja, poput nekog začaranog kruga. Ali to nije uredu, jer ni krabe, a ni ribe ne znaju kada je sezona, kada plaža ljudima donosi prihod, i na kraju oni ispaštaju. Morske trave i koralni prinuđeni su da žive sa plastičnim kesama. Treba da se brinemo o prirodi, o životinjama i kada nam to ne donosi nikakavu zaradu, jer, nakon svega, toliko im dugujemo.

U sumrak priroda je naborala svoje čelo, ljuta na ljude i njihovu neodgovornost. Ljuta zbog nepoštovanje prirode koja im je pružila svu onu ljepotu koju nisu znali da cijene. Ali ipak nije kasno da uzmemo stvar u svoje ruke jer jos uvijek mozemo dosta toga da uradimo i da pružimo ruku pomoći majci prirodi koja nam je svih ovih godina nesebično poklanjala život.

I zato, hajde da opravdamo Šantićevo divljenje i ne dopustimo da Boka, biser Jadrana, padne u šake užasnog, nerazgradivog smeća!!!